

Szovjet típusú átnevelés az EP-ben

2024 február 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nos, a szovjeteknek nem sikerült. Nem fog sikerülni most sem.

Nyolcvan évvel ezelőt a máramarosszigeti A Nép című újság Kárpát-ukrajnai levél címmel egy cikket közölt a kárpátaljai újjáépítés és a termelés nagyszerű sikereiről. Ebben a következőket írta a szerző:

Nem akarok többé a sovén kormányok egymás ellenes irredenta mozgalmi által teremtett bizonytalan légkörben élni. Én a hatalmas Szovjet Népköztársaság szabad polgára akarok lenni, nem akarom tovább a fasiszta, kapitalista igát vonszolni.

Hogy hogyan került ez az idézet ide? 2024. január 17-én az [Európai Parlament](#) (EP) plenáris ülésén elfogadták a P9-TA(2024)0030 számú saját kezdeményezésű jelentést az európai történelmi tudatról. Az EP állásfoglalása a kulturális és oktatási bizottság jelentésén alapul. Hogy mi rejlik a bürokratikus ügyiratszám mögött? A múlt értelmezésének irányítására tett kísérlet, ahogyan az említett szövegben is olvashatjuk. Az EP állásfoglalásából néhány olyan szövegrészt szeretnék önökkel megismertetni, amelyet mi, halandó emberek is értünk, bár azok eurokrata nyelven vannak írva.

Kezdjük! „Mivel a történelmi emlékezet velejárója egy bizonyos fokú szubjektívitás, hiszen azt, hogy mire emlékezzünk, és hogyan értelmezzük a múltat, szükségszerűen értékítéletek segítségével tudjuk eldönteni.”

„Az interdiszciplináris megközelítések és a kontextualizáció alapvető elemei a történelemoktatásnak, amelyet össze kell kapcsolni az európai állampolgári ismeretek oktatásával, valamint a csere- és mobilitási programokkal.”

„A kritikus történelmi tudat oktatási és egyéb eszközökkel, határokon átnyúló módon történő elmozdítása nélkül az európaiak nem érthetik meg múltjukat, nem birkózhatnak meg vele, nem viszonyulhatnak magabiztosan a jelenhez, és nem munkálkodhatnak a közös jövőn.”

„Az európai nemzetek és államok változatos és gyakran egymásnak ellentmondó történelme miatt a történelemmel politikai szinten foglalkozni nehéz és potenciálisan veszélyes vállalkozás.”

„Közösen törekedjünk a demokratikus és befogadó társadalmak megvalósítására az Unióban és világszerte.”

Az EP „aggodalmanak ad hangot amiatt, hogy Európában a különböző emlékezeti keretek és megemlékezési kultúrák látens módon továbbra is versengenek, részben pedig összeférhetetlenek egymással, többek között Nyugat- és Kelet-Európa között, de a kontinens egyes részein országok és nemzetek között is; hangsúlyozza, hogy valamennyi európai ország rendelkezik azonos és eltérő tapasztalatokkal is, és ezek mind a közös európai történelemhez tartoznak”.

Az EP „felhívja a bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között az uniós jogállamisági mechanizmus révén védjék meg azokat a szabadságokat, amelyek jelenleg veszélynek vannak kitéve, különösen az emlékeztető törvényekkel való visszaélés esetei miatt; [...] felhívja a tagállamokat, hogy aktualizálják a jelenlegi iskolai tanterveiket és oktatási módszertanaikat annak érdekében, hogy a nemzeti történelmek helyett az európai és a globális történelemre kerüljön át a hangsúly, és hogy a nemzetek feletti történelem megértése nagyobb figyelmet kapjon, különösen a történelem többféle szempontú tárgyalásának lehetősége révén, valamint olyan megfelelő tanítási stílusok elmozdításával, amelyek a tudásátadás helyett a reflexiót és a vitát részesítik előnyben [...] felhívja a bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között az európai oktatási térség egyenlőséggel és értékekkel foglalkozó munkacsoportján keresztül dolgozzanak ki olyan anyagokat, amelyek kifejezetten az európai történelmi tudat fejlesztésével foglalkoznak, és közösen dolgozzanak ki olyan »uniós kézikönyvet« a tantervi tevékenységekhez, amely közös iránymutatásokat, valamint pártatlan tényeket és számadatokat nyújt az európai történelem tanításához”.

Az EP „úgy véli, hogy a sovinizmus, a nemi sztereotípiák, a hatalmi aszimmetriák és a strukturális egyenlőtlenségek mélyen gyökereznek az európai történelemben, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a történelemtanítás terén hiányzik a kellően multikulturális és a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítés; létfontosságúnak tartja, hogy foglalkozzanak a nők és más alulreprezentált társadalmi csoportok marginalizálódásával a történelem során, és felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti tantervekben helyezzenek erre nagyobb hangsúlyt”.

Az utolsó idézet önmagáért beszél: „A nemek, meggyőződések és etnikai hovatartozáson alapuló igazságtalanságok évszázadok óta be vannak ágyazva az európai történelemben.”

Nos, a kiemelt szövegrészeket fordítsuk le eurokratáról hétköznapi magyarra:

az európai történelem évszázadok óta b?nös történelem. (De miért csak évszázadok óta, kérdezhetnénk.) A „kritikus történelmi tudat” azt jelenti, hogy minden hagyományt és eddigi értéket aláásni, befeketíteni és adott esetben kidobni lehessen – „a nemzeti történelmek sztereotípiáinak és szent teheneinek megkérd?jelezésével”.

Így lesz Szent István királyunkból tömeggyilkos, Shakespeare-b?l szimplán halott fehér férfi, Bouillon Gottfried keresztes lovag seregéb?l meg a palesztinokat elnyomó cionisták el?futára!

A „nemzeti történelmek helyett az európai és a globális történelemre való koncentráció azt jelenti, hogy egy-egy nemzeti közösséget?l el lehessen venni a legnagyobb összeköt? er?t: a közös történetek, emlékek élményét, a közös h?sök tiszteletét, a saját, közös áldozatok meggyászolását.

Az pedig, hogy „a tudásátadás helyett a reflexiót és a vitát részesítik el?nyben”, lényegében a média legkisebb szélfújásának kitétt, közös tudással nem rendelkező EU-polgárokat vetít el?re. Végül, de egyáltalán nem utolsósorban külön ijeszt?, hogy az EP globális küldetést vizionál magának: „demokratikus és befogadó társadalmak” el?mozdítását világszerte.

Ha a fordítást továbbvisszük korunk divatos, leegyszer?sít? szóhasználatára, akkor a terjedelmes EP-ajánlás jelentése három szóban foglalható össze: woke, BLM, cancel culture. Vagyis a nemzeti közösségek megfosztása az információs önrendelkezési joguktól, szuverenitásuk egy újabb részét?l. S hogy jön ide a szovjet példa?

Többször elhangzott, hogy az Európai Uniót a Szovjetunióhoz hasonlítani szentségtörés. Nos valóban, egyel?re nagyjából b?ségben élnek a kontinens népei, s az is igaz, hogy az a fajta politikai er?szak sincs jelen, ami a kés? szovjet világot is jellemezte.

Vannak persze az ellenfél likvidálását követel? tüntet? tömegek, van némi kafei átláthatatlanság, a politika világában az írott jog helyét az „európai értékek” (lenini normák?), vagyis a pseudojog (szocialista törvényesség) veszi át, és van egyfajta ideológiai küldetéstudat is.

De még egyszer, hogy jön ehhez a Szovjetunió? Vlagyimir Bukovszkij egykori szovjet-orosz ellenzéki aktivista írt egy könyvecskét EUSSR – Az európai integráció szovjet gyökerei címmel. Persze, az igazság kedvéért meg kell említeni, hogy a könyv összeállításában szerz?társa egy gyanús figura volt, és az is igaz, hogy a kötetben közölt dokumentumok többsége inkább szól arról, hogy a gorbacsovi Szovjetunió megpróbál bekerülni a közös „Európai Házba”, s annak egyfajta balos-szocialista válfaját el?mozdítani.

Éppen ezért nem is erre a könyvre szeretnék utalni, hanem a fenti állásfoglalás alapján valami egész másra. Ahogyan a brezsnyevi id?szak nagy kárpátaljai magyar polgárjogi harcosa, Milován Sándor megfogalmazta:

Bekerültünk a hatalmas kohóba, ahol f?zték és keverték a különböz? népeket, nemzeteket, és a kommunista alkímisták türelemmel várták az eredményt, a nemzetiség nélküli, marxista ideológiával átitatott, oroszul beszél? új emberfaját: a szovjet embert.

Nos, a szovjeteknek nem sikerült. Nem fog sikerülni most sem.

Máthé Áron

A szerz? történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnökhelyettese

Borítókép: Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke felszólal az Európai Parlament strasbourgji plenáris ülésén 2024. január 17-én (Fotó: MTI/EPA/Ronald Wittek)

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló